

som er for Domstolene; derfor synes jeg, at hverken det ærede Medlem eller jeg skal besvare det. Det skal besvares ved Domstolene, og deres Afgørelse retter vi os selvfølgelig begge loyalt efter.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa det være Slut med de korte Bemærkninger.

H. P. Hansen: Jeg vil gerne spørge, hvad den højtærede Justitsminister mener, Mener han, at Statspolitiet kun er til for Landkommunerne og Amtskommunerne, men ikke for Købstadkommunerne?

Parkov: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag — og det er jo det, som er til Behandling — skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at fremsætte nogle Bemærkninger. Lovforslaget indeholder, saa vidt jeg kan se, ikke nogen Bestemmelse om, at Enker, hvis Ægtefæller i Skatteaarets Løb afgaar ved Døden, først kan ansættes til at svare Skat fra det efter Dødsfaldet følgende Kvartal og ved dette Kvartals Begyndelse, ligesom det heller ikke tydeligt er angivet, om Skattepligten for Personer, der afgaar ved Døden, ophører med Udgangen af det Kvartal, i hvilket Dødsfaldet finder Sted. I § 2 i Lovforslaget udtales det, at § 4 i Lov af 15. Maj 1903 ændres, uden at Bestemmelsen i § 6 i samme Lov om Forholdet overfor Personer, der er afgaaet ved Døden, og Tidspunktet for Ophøret af disses Skattepligt er nævnt. Naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget som Begrundelse for at ændre Bestemmelsen om, at Fraflyttere til en anden Kommune skal betale kommunal Skat ikke som nu til Udgangen af Maanedene, i hvilken Fraflytningen finder Sted, men til Udgangen af det Kvartal, i hvilket Fraflytningen finder Sted, eller indtil det Tidspunkt, da de kan, ansættes i Skat i Tilflytningskommunen, er anført, at det i Praxis har vist sig forbundet med tekniske Vanskeligheder at gøre Bestemmelsen om, at Skattepligten skal vedvare, indtil Ansættelsen i Tilflytningskommunen har fundet Sted, effektiv, saa synes jeg, at dette Argument ikke er særlig stærkt og ikke taler særlig stærkt for at ændre den hidtil gældende Bestemmelse. Navnlig efter at man har indført Folkeregistre, skulde man ved Etableringen af disse have skabt fuldt betryggende Sikkerhed for, at Personer, ved at flytte fra en Kommune til en anden, ikke kan unddrage sig Beskatning fra det

Tidspunkt, som Loven foreskriver. Den nye Bestemmelse udelukker heller ikke, at Personer, der f. Eks. i April Maaned fraflytter en Kommune, begiver sig paa Rejse her i Landet eller i Udlandet, opmagasinerer deres Møbler og muligvis vender tilbage om Efteraaret i Oktober Maaned, ikke kommer til at betale Skat til Fraflytningskommunen længere end til 30. Juni og først kommer til at betale Skat i Tilflytningskommunen ved det nye Aars Begyndelse fra 1. Januar. Muligheden er til Stede, og jeg synes, man skulde sikre sig imod, at noget saadant kan finde Sted. Bestemmelsen angaaende Personer, der i Skatteaarets Løb fraflytter en Kommune og tager Ophold i Udlandet, bør formentlig for at være virksom ledsages af en Tilføjelse, som giver Kommunen Ret til, forinden Fraflytningen finder Sted, at sikre sig, at man ogsaa faar den Skat, man har til gode, enten ved, at hele Skattebeløbet erlægges, eller paa anden betryggende Maade. I det hele taget synes Folk at være ret ukendte med, at de, der fraflytter en Kommune her i Landet og tager Bolig i Udlandet, er pligtige at betale Skat ogsaa her i Landet hele Skatteaaret ud. Det overrasker de vedkommende meget, og det er undertiden forbundet med ret store Vanskeligheder at faa disse Beløb ind, derfor kunde der være Anledning til at overveje, om man ikke skulde sikre sig, at man, inden Udflytningen fandt Sted, havde modtaget Beløbet, eller at man vilde kunne faa det.

Det bør efter vor Formening nøje overvejes, om ikke Rammen for de Personer, som kommer ind under Bestemmelserne i § 6 om Erhvervsbeskatning, i Stedet for som her at udvides langt snarere burde begrænses, og jeg skal i saa Henseende henviser til nogle Bemærkninger, som er fremsat i Bilag, der ledsager Lovforslaget. En Bestemmelse, saaledes som den er optaget her i Lovforslaget, om, at Medlemmer af Bestyrelser, Repræsentantskaber eller lignende for en i en anden Kommune stedfindende Erhvervs- eller anden privat Virksomhed skal paalignes Skat til Erhvervskommunen af hele den Nettoindtægt, som derved oppebæres, kan vi ikke tiltræde. Under alle Omstændigheder maatte det i alt Fald have sit Forblivende ved Forholdene, som de er nu, at Opholdskommunen er berettiget til at tage Skat af de første 5 000 Kr., som indkom ved saadan Virksomhed. Man maa jo ikke glemme, at Opholdskommunen har en hel Del Byrder af disse Personer, og saa er det ganske rimeligt, at Opholdskommunen ogsaa faar nogen